

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (kuues koda)

1. veebruar 2018^{*i}

[14. märtsi 2018. aasta kohtumäärusega parandatud tekst]

Riigiabi – Kreeka antud abi – Otsus, millega abi tunnistatakse siseturuga kokkusobimatuks – Mõiste „riigiabi“ – Eelis – Erainvestori kriteerium – Tagasinõutava abi summa – Komisjoni teatis garantiidena antava riigiabi kohta

Kohtuasjas T-423/14,

Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE, asukoht Ateena (Kreeka), esindajad: advokaadid I. Dryllerakis, I. Soufleros, E. Triantafyllou, G. Psaroudakis, E. Rantos ja N. Korogiannakis,

hageja,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: A. Bouchagiar ja É. Gippini Fournier,

kostja,

mille ese on ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 27. märtsi 2014. aasta otsus 2014/539/EL riigiabi nr SA.34572 (2013/C) (ex 13/NN) kohta, mida Kreeka andis äriühingule Larco General Mining & Metallurgical Company SA (ELT 2014, L 254, lk 24),

ÜLDKOHUS (kuues koda),

koosseisus: koja president G. Berardis, kohtunikud D. Spielmann ja Z. Csehi (ettekandja),

kohtusekretär: ametnik S. Spyropoulos,

arvestades menetluse kirjalikku osa ja 26. jaanuari 2017. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: kreeka.

otsuse

Vaidluse taust

- 1 Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE (edaspidi „hageja“ või „Larko“) on suurettevõtja, kes on spetsialiseerunud lateriidimaagi kaevandamisele ja töötlemisele, ligniidi kaevandamisele ning ferronikli ja kõrvaltoodete tootmisele.
- 2 Larko asutati 1989. aastal uue äriühinguna pärast äriühingu Hellenic Mining and Metallurgical S.A. likvideerimist. Kohtuasja asjaolude asetleidmise ajal oli tal kolm aktsionäri: Kreeka riik, kellele kuulus Hellenic Republic Asset Development Fund'i kaudu 55,2% aktsiatest, National Bank of Greece SA (edaspidi „ETE“), kellele kuulus 33,4% aktsiatest, ja Public Power Corporation (peamine elektrienergia tootja Kreekas, kelle enamusaktsionär on riik), kellele kuulus 11,4% aktsiatest.
- 3 2012. aasta märtsis teavitas Hellenic Republic Asset Development Fund komisjoni Larko erastamisprogrammist.
- 4 2012. aasta aprillis algatas komisjon omal initsiatiivil nimetatud erastamise esialgse uurimise vastavalt riigiabi valdkonna eeskirjadele.
- 5 Uurimise esemeks olid järgmised kuus meetet:
 - esimene puudutas esiteks 1998. aasta võlgade tasaarveldamise kokkulepet Larko ja tema peamiste võlausaldajate vahel, mille alusel see äriühing pidi oma kohustused võlausaldajate ees tasuma intressimääraga 6% aastas, ja teiseks seda, et Kreeka riik ei nõudnud seda võlga sisse (edaspidi „1. meede“);
 - teine puudutas Kreeka riigi poolt 2008. aastal antud riigigarantiid 30 miljoni euro suurusele laenule, mille ATE Bank andis Larkole (edaspidi „2. meede“ või „2008. aasta garantiid“). Garantiid kattis laenu täielikult kolmeks aastaks garantiipreemiaga 1% aastas;
 - kolmas puudutas 134 miljoni euro suurust kapitalisüsti, mille pani ette Larko juhatus 2009. aastal, mille kiitsid heaks tema kolm aktsionäri ja milles osalesid täielikult Kreeka riik ja osaliselt ETE (edaspidi „3. meede“ või „2009. aasta kapitalisüst“);
 - neljas puudutas 2010. aastal riigi poolt antud määramata tähtajaga garantiid, et katta tervikuna garantiikiri, mille ETE andis Larkole väärtuses ligikaudu 10,8 miljonit eurot, ja mille garantiipreemia oli 2% aastas (edaspidi „4. meede“ või „2010. aasta garantiid“). Kõnealune garantiikiri tagas selle, et Areios Pagos (Kreeka kassatsioonikohus) peataks Efeteio Athinoni (Ateena apellatsioonikohus, Kreeka) selle kohtuotsuse täitmise, millega tunnistati, et Larko on ühele võlausaldajale võlgu 10,8 miljonit eurot;
 - viies puudutas garantiikirjade esitamist, mis ühe Kreeka kohtu otsuse alusel asendasid trahvisumma kohustuslikku 25% ettemakset (edaspidi „5. meede“);
 - kuues puudutas kahte garantiid, mille riik andis 2011. aastal kahele ATE Banki laenule suuruses vastavalt 30 miljonit eurot ja 20 miljonit eurot; need garantiid katsid laenu täielikult ja garantiipreemia oli 1% aastas (edaspidi „6. meede“ või „2011. aasta garantiid“).
- 6 Uurimise raames palus komisjon Kreeka ametiasutustelt täiendavat teavet, mille need ametiasutused esitasid 2012. ja 2013. aastal. Komisjoni talituste ja Kreeka ametiasutuste esindajate vahel toimusid ka kohtumised.

- 7 Komisjon algatas 6. märtsi 2013. aasta otsusega (ELT 2013, C 136, lk 27; edaspidi „algatamise otsus“) ELTL artikli 108 lõikega 2 ette nähtud ametliku uurimismenetluse riigiabi SA.34572 (13/C) (ex NN 13/10) kohta.
- 8 ELTL artikli 108 lõikega 2 ette nähtud menetluses kutsus komisjon Kreeka ametiasutusi ja huvitatud isikuid üles esitama eespool punktis 5 mainitud abimeetmete kohta märkusi. Kreeka ametiasutused esitasid oma märkused komisjonile 30. aprillil 2013; ükski kolmas huvitatud isik märkusi ei esitanud.
- 9 Komisjon võttis 27. märtsil 2014 vastu otsuse 2014/539/EL riigiabi nr SA.34572 (2013/C) (ex 13/NN) kohta, mida Kreeka andis äriühingule Larco General Mining & Metallurgical Company SA (ELT 2014, L 254, lk 24; edaspidi „vaidlustatud otsus“).
- 10 Vaidlustatud otsusega leidis komisjon kõigepealt, et Larko oli kõnealuse kuue meetme võtmise ajal raskustes olev äriühing vastavalt ühenduse suunistele raskustes olevate äriühingute päästmiseks ja ümberkorraldamiseks antava riigiabi kohta (ELT 2004, C 244, lk 2; edaspidi „päästmise ja ümberkorraldamise suunised“).
- 11 Mis puudutab eespool punktis 5 mainitud meetmeid, siis märkis komisjon esmalt, et 2.–4. ja 6. meede kujutavad endast riigiabi ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses; seejärel, et need meetmed on antud nii, et rikuti teatamiskohustust ja ELTL artikli 108 lõikes 3 sätestatud kohustust mitte rakendada meedet enne lõpliku otsuse tegemist; ja lõpuks, et need meetmed on siseturuga kokkusobimatu abi, mis tuleb nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määruse (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad [ELTL] artikli [108] kohaldamiseks (EÜT 1999, L 83, lk 1; ELT eriväljaanne 08/01, lk 339), artikli 14 lõike 1 alusel tagasi saada.
- 12 Komisjon leidis ühtlasi, et ülejäänud kaks meedet, st 1. ja 5. meede, mis puudutasid vastavalt rahandusministeeriumi ees tekkinud võla sissenõudmata jätmist ja 2011. aasta kahte riigigarantiid (vt punkt 5 eespool), ei kujuta endast riigiabi.
- 13 Vaidlustatud otsuse resolutsioon on sõnastatud järgmiselt:

„Artikkel 1

Asjaolu, et Kreeka jättis [Larkolt] sisse nõudmata rahandusministeeriumi ees tekkinud võla ning lasi esitada garantiikirjad 2010. aastal kehtestatud lisamaksu ettemakse asemel, ei ole riigiabi ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses.

Artikkel 2

Riigiabi summas 135 820 824,35 eurot, mille Kreeka andis ELi toimimise lepingu artikli 108 lõiget 3 rikkudes [Larkole] 2008., 2010. ja 2011. aastal antud riigigarantiidena ning riigi osalusena äriühingu kapitali suurendamiseks 2009. aastal, on siseturuga kokkusobimatu.

Artikkel 3

1. Kreeka nõuab artiklis 2 osutatud siseturuga kokkusobimatu abi abisaajalt tagasi.
2. Tagasinõutavalt summalt arvestatakse intressi alates abisaajate käsutusse andmise kuupäevast kuni summa tegeliku tagasisaamiseni.
3. Intressi arvestatakse muudetud komisjoni määruse (EÜ) nr 794/2004 [...] V peatüki kohaselt liitintressina.
4. 3. meetme kohta esitab Kreeka täpse(d) kuupäeva(d), millal toetus 2009. aasta kapitalisüstiks anti.

5. Kreeka tühistab kõik artiklis 2 nimetatud abi tasumata maksed alates käesoleva otsuse vastuvõtmise kuupäevast.

Artikkel 4

1. Artiklis 2 osutatud abi peab tagastama kohe ja kogu ulatuses.
2. Kreeka tagab käesoleva otsuse rakendamise nelja kuu jooksul pärast sellest teatamise kuupäeva.

Artikkel 5

1. Kahe kuu jooksul pärast käesolevast otsusest teatamist esitab Kreeka järgmise teabe:
 - a) abisaajalt tagasinõutava abi kogusumma (põhisumma ja intressid);
 - b) käesoleva otsuse täitmiseks juba võetud ja kavandatavate meetmete üksikasjalik kirjeldus;
 - c) dokumendid, mis tõendavad, et abisaajale on antud korraldus abi tagasi maksta.
2. Kreeka teavitab komisjoni käesoleva otsuse täitmiseks võetud riiklike meetmetega seotud edusammudest, kuni kogu artiklis 2 osutatud abi on tagasi makstud. Kreeka esitab komisjoni taotlusel viivitamata teabe käesoleva otsuse täitmiseks juba võetud ja kavandatavate meetmete kohta. Ta esitab ka üksikasjalikud andmed abisaajalt juba tagasi saadud abisummade ja intresside kohta.

Artikkel 6

Käesolev otsus on adresseeritud Kreeka Vabariigile.“

- 14 Vaidlustatud otsuse lisas on esitatud „Teave saadud, tagastatava ja juba tagastatud abi summade kohta“ järgmiselt:

Abisaaja nimi – meede	Saadud abi kogusumma	Tagasinõutava abi kogusumma (põhiosa)	Juba tagasi makstud abi kogusumma	
			Põhiosa	Tagastamisele kuuluvalt summalt arvatud intress
Lar[k]o – 2. meede	30 000 000	30 000 000	0	0
Lar[k]o – 3. meede	44 999 999,40	44 999 999,40	0	0
Lar[k]o – 4. meede	10 820 824,95	10 820 824,95	0	0
Lar[k]o – 6. meede	50 000 000	50 000 000	0	0

Menetlus ja poolte nõuded

- 15 Hageja esitas hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 6. juunil 2014.
- 16 Komisjon esitas 30. oktoobril 2014 kostja vastuse. Repliik ja vasturepliik esitati määratud tähtajal.

- 17 Elliniki Metalleftiki kai Metallourgiki Larymnis Larko AE esitas Üldkohtu kantseleisse 9. oktoobril 2014 saabunud avalduse menetlusse astumiseks hageja nõuete toetuseks. Menetlusse astumise avaldus jäeti rahuldamata 11. juuni 2015. aasta kohtumäärusega Larko vs. komisjon (T-423/14, ei avaldata, EU:T:2015:439). Selle määruse peale esitatud apellatsioonkaebus jäeti samuti rahuldamata 6. oktoobri 2015. aasta kohtumäärusega Metalleftiki kai Metallourgiki Etairia Larymnis Larko vs. komisjon (C-385/15 P(I), ei avaldata, EU:C:2015:681).
- 18 Üldkohtu üheksanda koja esimehe 3. septembri 2015. aasta määrusega peatati menetlus kuni ajani, mil Euroopa Kohus lõpetab menetluse kohtuasjas C-385/15 P(I). Menetlus jätkus 16. oktoobril 2015.
- 19 Üldkohtu kodade koosseisu muudeti ja vastavalt Üldkohtu kodukorra artikli 27 lõikele 5 määrati ettekandja-kohtunik kuuenda koja koosseisu, mistõttu käesolev kohtuasi määrati sellele kojale.
- 20 Hageja palub Üldkohtul:
- tühistada vaidlustatud otsus;
 - määrata, et lisaks intressidele makstakse tagasi mis tahes summa, mis võidi otseselt või kaudselt hagejalt „tagasi nõuda“ vaidlustatud akti täitmisel;
 - mõista kohtukulud välja komisjonilt.
- 21 Komisjon palub Üldkohtul:
- jätta hagi rahuldamata;
 - mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

- 22 Oma hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet. Esimene käsitleb seda, et komisjon oli ekslikult järeldanud, et 2.–4. ja 6. meede (edaspidi „vaidlusalused meetmed“) olid siseturuga kokkusobimatu riigiabi; teine käsitleb põhjenduse puudumist, ja kolmas, mis on esitatud teise võimalusena, käsitleb seda, et komisjon oli ekslikult määranud kindlaks vaidlusaluste meetmetega seoses tagasinõutava abi summa ja oli tagasinõudmise määranud Euroopa Liidu aluspõhimõtteid rikkudes.
- 23 Üldkohus peab otstarbekaks käsitleda esmalt teist väidet, mis puudutas põhjenduse puudumist, ja seejärel ülejäänud väiteid nende esitamise järjekorras.

Teine väide, mis käsitleb põhjenduse puudumist

- 24 Teise väitega heidab hageja komisjonile ette, et ta ei selgitanud piisavalt vaidlustatud otsuses mitut aspekti, mis puudutasid esiteks riigiabi olemasolu, teiseks 3., 4. ja 6. meetme kokkusobivust siseturuga, ja kolmandaks tagasinõutava abi summa arvutamist seoses 2., 4. ja 6. meetmega.
- 25 Komisjon vaidleb nendele hageja argumentidele vastu.
- 26 Tuleb meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt sõltub põhjendamiskohustuse ulatus asjaomase õigusakti laadist ja selle vastuvõtmise kontekstist. Põhjendused peavad selgelt ja ühemõtteliselt väljendama institutsiooni kaalutlusi viisil, mis lubab ühest küljest huvitatud isikutel aru saada võetud meetme põhjendustest, et oma õigusi kaitsta ja kindlaks teha, kas otsus on sisuliselt põhjendatud, ja teisest küljest võimaldab kohtul kontrollida meetme seaduslikkust. Ei ole nõutud, et

põhjendustes oleks täpsustatud kõiki asjakohaseid faktilisi ja õiguslikke asjaolusid, kuna seda, kas akti põhjendused vastavad ELTL artikli 296 nõuetele, tuleb hinnata mitte ainult selle sõnastust, vaid ka konteksti ja kõiki asjaomast valdkonda reguleerivaid õigusnorme silmas pidades. Komisjon ei pea nimelt seisukohta võtma kõigi huvitatud isikute esitatud argumentide osas, vaid ta võib piirduda otsuse ülesehituse seisukohalt olulise tähtsusega asjaolude ja õiguslike kaalutluste esitamisega (vt 3. märtsi 2010. aasta kohtuotsus, Freistaat Sachsen jt vs. komisjon, T-102/07 ja T-120/07, EU:T:2010:62, punkt 180 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 27 Need on põhimõtted, mille alusel hageja argumente tuleb analüüsida.
- 28 Esimesena tuleb hinnata hageja argumenti, et komisjon ei põhjendanud piisavalt vaidlustatud otsust seoses riigiabi olemasoluga, ja seega esiteks eelise olemasoluga, teiseks riigi ressursside kasutamise 2., 4. ja 6. meetme puhul ja kolmandaks konkurentsi moonutamise ja liikmesriikidevahelise kaubanduse kahjustamisega.
- 29 Esiteks tuleb märkida, et vaidlustatud otsuses esitas komisjon põhjused, miks tema arvates on vaidlusaluste meetmetega Larkole eelis antud, nagu ilmneb vastavalt 2. meetmega seoses punktidest 73 ja 74, 3. meetmega seoses punktidest 80–85, 4. meetmega seoses põhjendustest 90–92 ja 6. meetmega seoses punktidest 101 ja 102.
- 30 Eespool punktis 29 toodud kaalutlustes selgitas komisjon ühest küljest, et 2008., 2010. ja 2011. aasta garantiid on riigiabi, kuna ei olnud täidetud tingimused, mis on esitatud tema teatises [ELTL] artiklite [107 ja 108] kohaldamise kohta garantiidena antava riigiabi suhtes (ELT 2008, C 155, lk 10, edaspidi „garantiide teatis“), sest Larko oli raskustes olev äriühing ja garantiipremiat ei saanud lugeda vastavaks tagatud laenudega seotud kohustuste täitmata jätmise riskile; ning teisest küljest, et 2009. aasta kapitalisüst ei vastanud erainvestori kriteeriumile, sest aktsionäridele ei olnud eelnevalt esitatud mingit ümberkorraldamiskava, hoolimata sellest, et Larko oli raskustes olev äriühing.
- 31 Teiseks kehtib sama ka komisjoni järelduse kohta, et 2., 4. ja 6. meede kujutasid endast riigi ressursside kasutamist, nagu ilmneb vastavalt 2. meetmega seoses selle otsuse punktist 72, 4. meetmega seoses selle otsuse punktist 89 ja 6. meetmega seoses selle otsuse punktist 99.
- 32 Eespool punktis 31 mainitud punktides selgitas komisjon, et vaidlusalused meetmed toovad esiteks kaasa riigi ressursside kasutamise riski ja teiseks tähendavad riigi rahaliste vahendite kaotamist, kuna neid ei hüvitatud nõuetekohaselt turupõhiste preemiatega.
- 33 Kolmandaks kehtib sama ka komisjoni järelduse kohta, et vaidlusalused meetmed võisid kahjustada liikmesriikidevahelist kaubandust ja moonutada konkurentsi, nagu ilmneb 2. meetmega seoses vaidlustatud otsuse punktidest 75 ja 76 ning muude vaidlusaluste meetmetega seoses nimetatud otsuse punktidest 86, 93 ja 103.
- 34 Eespool punktis 33 mainitud punktides selgitas komisjon esiteks, et Larko tegutses sektoris, mille tooteid turustati liikmesriikides, ja et ta eksportis suurema osa oma toodangust teistesse liikmesriikidesse, ning teiseks, et vaidlusalused meetmed võimaldasid sellel äriühingul oma tegevust jätkata erinevalt teistest konkurentidest, kellel olid rahalised raskused.
- 35 Ehkki eespool punktis 34 esitatud kaalutlused – ja eelkõige need, mis puudutavad riigi ressursside kasutamist ning konkurentsi ja liikmesriikidevahelise kaubanduse kahjustamist – on ülimalt napid, on need siiski küllaldased, et põhjendada vaidlustatud otsust õiguslikult piisavalt, võttes arvesse ka asjaolu, et komisjon jätkab väljakujunenud otsuste tegemise praktikat ning vaidlustatud otsuse kontekst on hagejale hästi teada. Lisaks ei vaielnud Kreeka ametiasutused haldusmenetluse käigus vastu selliste tingimuste olemasolule, mis puudutavad riigi ressursside kasutamist ning konkurentsi ja liikmesriikidevahelise kaubanduse kahjustamist.

- 36 Sellest tuleneb, et vaidlustatud otsusest ilmneb selgelt ja ühemõtteliselt komisjoni arutluskäik, mis võimaldab hagejal arendada oma argumente nende põhjenduste sisulise põhistatuse kohta ning ka Üldkohtul õiguspärasuse kontrolli teostada.
- 37 Teisena tuleb uurida hageja argumenti, et komisjon ei põhjendanud vaidlustatud otsust piisavalt selle kohta, et 3., 4. ja 6. meede ei ole siseturuga kokkusobivad ELTL artikli 107 lõike 2 punkti b tähenduses.
- 38 Sellega seoses piisab märkimisest, et esiteks ei viidanud Kreeka ametiasutused haldusmenetluse käigus nimetatud sättes ette nähtud erandile, ja teiseks ei saa vaidlusaluste meetmete laadi arvestades neid kasutada, et heastada erakorralistest sündmustest tingitud kahjusid, kuna meetmed on üldist laadi ja sõltumatud erakorralistest sündmustest väidetavalt tekkinud kahjust.
- 39 Neid asjaolusid arvestades ei saa komisjonile ette heita, et ta ei ole piisavalt põhjendanud ELTL artikli 107 lõike 2 punkti b kohaldamata jätmist.
- 40 Kolmandaks tuleb uurida hageja argumenti, et komisjon ei põhjendanud piisavalt vaidlustatud otsust seoses 2., 4. ja 6. meetme alusel tagasinõutava abi summa arvutamisega.
- 41 Sellega seoses tuleb märkida, et komisjon täpsustas vaidlustatud otsuses, et 2008., 2010. ja 2011. aasta garantiid andsid Larkole garanteeritud laenu summale vastava eelise, kuna raskustes olev ettevõtja ei oleks ilma viidatud garantiideta turult sellist rahastamist saanud. See selgitus tuleneb 2. meetme kohta punktist 77, 4. meetme kohta punktist 94 ja 6. meetme kohta punktist 104. Lisaks kirjeldab komisjon punktides 56–66 üksikasjalikult Larko rasket olukorda abimeetmete andmise ajal.
- 42 Seetõttu tuleb järeldada, et tagasinõutava abi summa arvutamine vaidlustatud otsuses on piisavalt põhjendatud.
- 43 Lõpuks tuleb üldisemalt märkida, et hageja argumendid põhjenduste puudumise kohta kattuvad suures osas nende argumentidega, mis on esitatud esimese ja kolmanda väite juures, ning nendega peetakse rohkem silmas vaidlustatud otsuses esitatud põhjenduste sisulist põhjendatust kui nende piisavust formaalsest vaatenurgast. Sellega seoses piisab märkimisest, et väljakujunenud kohtupraktika alusel on põhjendamiskohustus oluline vorminõue, mida tuleb eristada põhjenduste sisulise põhjendatuse küsimusest, mis kuulub vaidlusaluse akti sisulise õiguspärasuse valdkonda (22. märtsi 2001. aasta kohtuotsus, *Prantsusmaa vs. komisjon*, C-17/99, EU:C:2001:178, punkt 35, ja 18. jaanuari 2005. aasta kohtuotsus, *Confédération Nationale du Crédit Mutuel vs. komisjon*, T-93/02, EU:T:2005:11, punkt 67). Kuna need argumendid on esitatud põhjendamiskohustuse rikkumist puudutava väite raames, tuleb need tulemusetuna tagasi lükata (vt selle kohta 3. mai 2017. aasta kohtuotsus, *Gfi PSF vs. komisjon*, T-200/16, ei avaldata, EU:T:2017:294, punkt 34 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 44 Seega tuleb teine väide tagasi lükata.

Esimene väide, mis puudutab vigu vaidlusaluste meetmete kvalifitseerimisel siseturuga kokkusobimatuks riigiabiks

- 45 Esimese väitega viitab hageja vigadele vaidlusaluste meetmete kvalifitseerimisel siseturuga kokkusobimatuks riigiabiks ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses.
- 46 See väide koosneb sisuliselt neljast osast.
- 47 Esimene ja teine osa puudutavad vaidlusaluste meetmete riigiabiks kvalifitseerimist, nimelt esiteks eelise olemasolu kõigi meetmete puhul ja teiseks riigi ressursside kasutamist 2., 4. ja 6. meetme puhul.

48 Kolmas ja neljas osa puudutavad meetmete kokkusobivust siseturuga esiteks ELTL artikli 107 lõike 2 punkti b alusel seoses 3., 4. ja 6. meetmega ja teiseks ELTL artikli 107 lõike 3 punkti b alusel seoses 6. meetmega.

Esimene osa, mis puudutab eelise olemasolu ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses

49 Esmalt tuleb kõigepealt meenutada, et ELTL artikli 107 lõike 1 alusel on keelatud meetmed, mis riigi ressursse kasutades annavad üksnes teatud ettevõtjatele või tegevusvaldkondadele eelise, mis kahjustab või ähvardab kahjustada konkurentsi ja võib kahjustada liikmesriikidevahelist kaubandust.

50 Mõiste „abi“ hõlmab mitte ainult positiivset sooritust, vaid ka erinevas vormis sekkumisi, mis leevendavad ettevõtja bilanssi tavaliselt koormavaid kohustusi ja mis seetõttu – olemata toetused selle sõna kitsas tähenduses – on samalaadsed ja samasuguse toimega. Niisiis loetakse riigiabiiks ka kõik riigi sekkumised, mis võivad oma vormist sõltumata otseselt või kaudselt soodustada teatavaid ettevõtjaid või mida tuleb pidada majanduslikuks eeliseks, mida abisaajast ettevõtja tavalistes turutingimustes ei oleks saanud (vt 3. aprilli 2014. aasta kohtuotsus, Prantsusmaa vs. komisjon, C-559/12 P, EU:C:2014:217, punkt 94 ja seal viidatud kohtupraktika).

51 Seevastu tingimused, millele peab vastama meede, et kuuluda ELTL artikli 107 tähenduses mõiste „abi“ alla, ei ole täidetud, kui riigi osalusega ettevõtja, kes sai abi, võiks saada sama eelise nagu see, mille ta sai riigi vahenditest, tavapärasele turutingimustele vastavatel asjaoludel, kusjuures see hinnang antakse riigi osalusega ettevõtjate puhul üldiselt turumajanduse tingimustes tegutseva erainvestori kriteeriumi kohaldamise teel (vt 5. juuni 2012. aasta kohtuotsus, komisjon vs. EDF, C-124/10 P, EU:C:2012:318, punkt 78 ja seal viidatud kohtupraktika).

52 Mis puudutab garantii vormis antud riigiabi, siis ei saa välistada, et riigigarantii ise annab eeliseid, mis võib tähendada täiendavat koormust riigile. Nagu Euroopa Kohus on juba leidnud, saab laenusaja, kelle laenule liikmesriigi avalik-õiguslik asutus annab garantii, üldjuhul eelise, kuna tema intressikulud on madalamad kui need, mida ta oleks pidanud kandma selle sama rahastamise korral ja sama garantii korral turuhinnaga (vt 3. aprilli 2014. aasta kohtuotsus, Prantsusmaa vs. komisjon, C-559/12 P, EU:C:2014:217, punktid 95 ja 96 ning seal viidatud kohtupraktika).

53 Seejärel tuleb meenutada, et komisjon peab tõendama ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses abi olemasolu. Sellega seoses, et kontrollida, kas abisaajast ettevõtja saab majandusliku eelise, mida ta tavalistes turutingimustes ei oleks saanud, on komisjon kohustatud analüüsima tervikuna vaidlusaluse tehingu kõiki asjakohaseid asjaolusid ja selle konteksti, sh abisaajast ettevõtja ja asjaomase turu olukorda (vt 26. mai 2016. aasta kohtuotsus, Prantsusmaa ja IFP Énergies nouvelles vs. komisjon, T-479/11 ja T-157/12, EU:T:2016:320, punkt 71 ja seal viidatud kohtupraktika).

54 Mis puudutab eelkõige erainvestori kriteeriumi, siis on kohtupraktikas täpsustatud, et juhul kui see kriteerium on kohaldatav, kuulub see elementide hulka, mida komisjon peab sellise abi olemasolu tuvastamisel arvesse võtma (5. juuni 2012. aasta kohtuotsus, komisjon vs. EDF, C-124/10 P, EU:C:2012:318, punkt 103).

55 Kui järelikult ilmneb, et erainvestori kriteerium võib kuuluda kohaldamisele, peab komisjon paluma asjaomasel liikmesriigil esitada talle kogu asjakohane teave, mis võimaldab tal kontrollida, kas selle kriteeriumi kohaldatavuse ja kohaldamise tingimused on täidetud, ning ta võib sellise teabe kontrollimisest keelduda üksnes siis, kui esitatud tõendid on koostatud pärast kõnealuse investeeringu tegemise otsuse vastuvõtmist (5. juuni 2012. aasta kohtuotsus, komisjon vs. EDF, C-124/10 P, EU:C:2012:318, punkt 104). Kui liikmesriik esitab komisjonile nõutavad tõendid, peab viimane andma igakülgse hinnangu, võttes arvesse kõiki ülejäänud antud juhul asjakohaseid tõendeid, mis võimaldavad tal tuvastada, et abi saanud ettevõtja ei oleks neid vahendeid ilmselgelt saanud eraõiguslikult ettevõtjalt (24. jaanuari 2013. aasta kohtuotsus, Frucona Košice vs. komisjon, C-73/11 P, EU:C:2013:32, punkt 73).

- 56 Kui liikmesriik siiski tugineb haldusmenetluses erainvestori kriteeriumile, peab ta kahtluse korral tõendama üheselt ning lähtudes objektiivsetest ja kontrollitavatest tõenditest, et rakendatav meede pärineb temalt kui aktsionäriilt. Nendest tõenditest peab selgelt nähtuma, et asjaomane liikmesriik otsustas enne majandusliku eelise andmist või samal ajal sellega investeerida tegelikult rakendatud meetme abil riigi kontrollitavasse ettevõtjasse. Nõutavad võivad selles osas olla ka tõendid, millest ilmneb, et see otsus põhineb majandushinnangutel, mis on sarnased nendega, mille juhtumi asjaoludel oleks mõistlik erainvestor, kes on nimetatud liikmesriigiga võimalikult sarnases olukorras, enne nimetatud investeringu tegemist hankinud, et kindlaks teha sellise investeringu kasumlikkus tulevikus (5. juuni 2012. aasta kohtuotsus, komisjon vs. EDF, C-124/10 P, EU:C:2012:318, punktid 82–84).
- 57 Seevastu, kui majandushinnangud koostatakse pärast selle eelise andmist, ei piisa asjaomase liikmesriigi tehtud investeringu tegeliku kasumlikkuse tagantjärele tuvastamisest või tegelikult kasutatud menetluse valiku hilisemast põhjendamisest selleks, et tõendada, et liikmesriik tegi enne eelise andmist või eelise andmise ajal niisuguse otsuse aktsionärina (5. juuni 2012. aasta kohtuotsus, komisjon vs. EDF, C-124/10 P, EU:C:2012:318, punkt 85). Nimelt uurimaks, kas riik oli tegutsenud kui arukas turumajanduse tingimustes tegutsev investor, tuleb end viia selle aja konteksti, mille käigus finantsabimeetmed vastu võeti, et hinnata riigi tegevuse majanduslikku mõistlikkust, ja seega tuleb hoiduda mis tahes hilisemal olukorral põhinevast hinnangust (16. mai 2002. aasta kohtuotsus, Prantsusmaa vs. komisjon, C-482/99, EU:C:2002:294, punkt 71). Eelkõige on see nii, kui komisjon kontrollib, kas riigiabiga on tegemist sellise meetme puhul, millest talle ei teatatud ning mille asjaomane avalik-õiguslik üksus oli selleks hetkeks, kui komisjon oma kontrolli teostas, juba võtnud (vt selle kohta kohtuotsus, 25.6.2015, SACE ja Sace BT vs. komisjon, T-305/13, apellatsioonimenetluses vaidlustatud, EU:T:2015:435, punkt 94).
- 58 Mis puudutab lõpuks vaidlustatud otsuse kohtuliku kontrolli ulatust ELTL artikli 107 lõike 1 alusel, siis tuleb meenutada, et selles sättes määratletud mõiste „riigiabi” on õigusliku tähendusega ning seda tuleb tõlgendada objektiivsetest teguritest lähtudes. Seetõttu peab liidu kohus, võttes arvesse nii talle esitatud vaidluse konkreetseid tegureid kui ka komisjoni kaalutluste tehnilist või kompleksset laadi, põhimõtteliselt teostama täielikku kontrolli, et otsustada, kas meede kuulub ELTL artikli 107 lõike 1 kohaldamisalasse (vt 2. märtsi 2012. aasta kohtuotsus, Madalmaad vs. komisjon, T-29/10 ja T-33/10, EU:T:2012:98, punkt 100 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 59 Kohtupraktikas on siiski sedastatud, et küsimuse puhul, kas meede kuulub ELTL artikli 107 lõike 1 kohaldamisalasse, kui komisjoni hinnangud on tehnilised või keerulised, on kohtulik kontroll piiratud. Üldkohus peab siiski kindlaks tegema, kas olukord on nii (vt 2. märtsi 2012. aasta kohtuotsus, Madalmaad vs. komisjon, T-29/10 ja T-33/10, EU:T:2012:98, punkt 101 ja seal viidatud kohtupraktika). Sellega seoses tuleb märkida, et kui komisjon peab selle kindakstegemiseks, kas meede kuulub ELTL artikli 107 lõike 1 kohaldamisalasse, kohaldama turumajanduse tingimustes tegutseva aruka erainvestori kriteeriumi, eeldab selle kriteeriumi kohaldamine üldiselt komisjoni poolt keeruka majandushinnangu andmist (vt selle kohta 2. septembri 2010. aasta kohtuotsus, komisjon vs. Scott, C-290/07 P, EU:C:2010:480, punkt 68).
- 60 Kuigi komisjonil on lai kaalutlusruum, mille kasutamine hõlmab majanduslikke hinnanguid, mis tuleb teostada Euroopa Liidu kontekstis, ei tähenda see, et liidu kohus peab hoiduma kontrollimast, kuidas komisjon majanduslikke andmeid tõlgendas. Kohtupraktika kohaselt ei pea liidu kohus siiski mitte ainult tegema kindlaks, kas esitatud tõendid vastavad tegelikkusele, on usaldusväärsed ja sidusad, vaid ta peab kontrollima ka seda, kas need tõendid sisaldavad kogu asjakohast teavet, mida keerulise olukorra hindamisel tuleb arvesse võtta, ning kas kõnealused tõendid toetavad järeldusi, mis nende pinnalt on tehtud (2. septembri 2010. aasta kohtuotsus, komisjon vs. Scott, C-290/07 P, EU:C:2010:480, punktid 64 ja 65, ning 2. märtsi 2012. aasta kohtuotsus, Madalmaad vs. komisjon, T-29/10 ja T-33/10, EU:T:2012:98, punkt 102).

- 61 Liidu kohus ei saa siiski selle kontrolli raames asendada komisjoni majanduslikku hinnangut enda omaga. Liidu kohtute kontroll komisjoni antud keeruliste majanduslike hinnangute üle on nimelt piiratud kontroll, mille käigus võib üksnes uurida, kas järgitud on menetlusnorme ja põhjendamist puudutavaid sätteid, kas faktid on sisuliselt õiged ning kas tehtud ei ole ilmset hindamisviga ega kuritarvitatud võimu (2. septembri 2010. aasta kohtuotsus, komisjon vs. Scott, C-290/07 P, EU:C:2010:480, punkt 66, ja 2. märtsi 2012. aasta kohtuotsus, Madalmaad vs. komisjon, T-29/10 ja T-33/10, EU:T:2012:98, punkt 103).
- 62 Hageja esitatud argumente iga vaidlusaluse abimeetme kohta tuleb hinnata sellest kohtupraktikast lähtudes.
- 2. meede (2008. aasta garantii)
- 63 Hageja väidab, et 2008. aasta garantii ei anna ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses mingit eelist, kuna see täidab garantiide teatise punkti 3.2 alapunktides a–d toodud tingimused.
- 64 Esiteks kohaldas komisjon ekslikult garantiide teatise punkti 3.2 alapunktis a toodud tingimust, mille kohaselt riigiabi välistamiseks ei tohi laenusaja olla finantsraskustes.
- 65 Larko majanduslik olukord raskenes 2008. aasta keskel, kuigi alates 2004. aastast kuni 2008. aasta keskpaigani oli ta kasumis ja tema majanduslikud näitajad positiivsed, mistõttu oli ta „raskustes olev ettevõtja“ päästmise ja ümberkorraldamise suuniste tähenduses üksnes alates 2009. aastast, kui tema majanduslik olukord halvenes nikli rahvusvahelise hinna languse tagajärjel.
- 66 Erainvestori kriteeriumi kohaldamise otsustav kuupäev, st garantii andmise kuupäev asub 2008. aasta teises poolaastas, st enne 2008. aasta majandusaasta lõppu ja järelikult enne seda, kui tema finantsaruannetesse ilmusid negatiivsed tulemused. Lisaks oli Larko vastupidi komisjoni väidetele täitnud Kreeka õigusnormides sätestatud kohustuse võtta sobivad meetmed, kui tema omavahendid langesid alla 50%, kutsudes kokku äriühingu üldkoosoleku kuue kuu jooksul alates 2008. aasta majandusaasta lõpust.
- 67 Teiseks kohaldas komisjon ekslikult garantiide teatise punkti 3.2 alapunktis d toodud tingimust, et garantii eest tuleb maksta turupõhist hinda.
- 68 Esmalt väljendab garantiipremia 1% aastas Larko head maksevõimet hetkel, kui garantii anti, võttes arvesse tema eelneva kolme aasta kasumlikkust; seejärel sai Larko samal 2008. aastal ATE Bankilt ilma garantiita laenu; ja lõpuks oli see garantiipremia kooskõlas Kreeka riigi poolt saadud garantiipremiatega laenugarantiide eest, mis olid antud muudele äriühingutele, kes olid temaga sarnases olukorras.
- 69 Kolmandaks kohaldas komisjon ekslikult garantiide teatise punkti 3.2 alapunktides b ja c toodud tingimusi, mis näevad esiteks ette, et garantii peab olema seotud konkreetse rahalise tehinguga, kindlaksmääratud maksimumsummaga ja olema ajaliselt piiratud; ning teiseks, et garantii „ei kata rohkem kui 80% tasumata laenust või muust rahalisest kohustusest. Kõnealune piirang ei kehti võlaväärtpaberite garantiide puhul“.
- 70 Komisjon eiras asjaolu, et garantiid võis adekvaatselt mõõta ja et 100% kaetus garantiiga oli põhjendatud seoses sellise garantiid puhul, mille eesmärk oli katta võlaväärtpabereid vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 2004. aasta direktiivile 2004/109/EÜ läbipaistvuse nõuete ühtlustamise kohta teabele, mis kuulub avaldamisele emitentide kohta, kelle väärtpaberid on lubatud reguleeritud turul kauplemisele, ning millega muudetakse direktiivi 2001/34/EÜ (ELT 2004, L 390, lk 38).

- 71 Komisjon vaidleb nendele hageja argumentidele vastu.
- 72 Tuleb meenutada, et komisjon järeldas vaidlustatud otsuses, et kõnealune meede andis Larkole valikulise eelise, kuna ta ei täitnud garantiide teatise punkti 3.2 alapunktide a ja d tingimusi: esiteks oli Larko raskustes olev äriühing ja teiseks ei väljendanud 1% preemia laenudega seotud kohustuste täitmata jätmise riski.
- 73 Seega tuleb kontrollida, kas komisjon järeldas põhjendatult, et garantiide teatise punkti 3.2 alapunktide a ja d tingimused olid siinses asjas täitmata, ja jaatava vastuse korral, kas nende tingimuste puudumine oli piisav tõendamaks, et kõnealune meede andis Larkole eelise ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses, ja seda sõltumata nimetatud teatise punkti 3.2 alapunktide b ja c tingimustest.
- 74 Mis puudutab esiteks garantiide teatise punkti 3.2 alapunktis a esitatud tingimust, siis tuleb kontrollida, kas komisjon sai põhjendatult järeldada, et Larko oli selle teatise tähenduses raskustes olev äriühing, ning jaatava vastuse korral, kas Kreeka riik oli teadlik või pidi olema teadlik selle ettevõtja raskustest, kui ta 2008. aasta garantii andis.
- 75 Mis puudutab Larko kvalifitseerimist „raskustes olevaks äriühinguks“, siis tuleb meenutada, et garantiide teatise punkti 3.2 alapunkt a viitab päästmise ja ümberkorraldamise suunistele.
- 76 Need suunised sätestavad siinses asjas olulises osas järgmist:
- vastavalt punktile 9 on äriühing raskustes, „kui ta ei suuda kas oma või omanikelt/osanikelt/aktsionäridelt või krediidiandjatelt saadud vahenditega peatada kahjumit, mis ametivõimude sekkumiseta viiks lühema või keskmise ajavahemiku jooksul peaaegu kindlasti äriühingu tegevuse lõpetamiseni“;
 - vastavalt punkti 10 alapunktile a loetakse ettevõtja igal juhul ja suurusest olenemata raskustes olevaks siis, „kui tegemist on piiratud vastutusega äriühinguga, kes on kaotanud üle poole oma osa- või aktsiakapitalist ja üle veerandi sellest kapitalist viimase 12 kuu jooksul“;
 - vastavalt punktile 11, „[i]segi kui ei esine ühtegi punktis 10 loetletud tingimust, võib äriühingu siiski lugeda raskustes olevaks, eriti juhul, kui eksisteerivad tavapärasel raskustes oleva äriühingu tunnused, näiteks suurenev kahjum, vähenev käive, kasvav laoseis, ülevõimsus, kahanev rahakäive, kasvav võlg, suurenevad intressinõuded ning vähenev või puuduv varade puhasväärtus“.
- 77 Siinses asjas määratles komisjon vaidlustatud otsuse põhjendustes 56–66 Larko vaidlusaluste meetmete, sh 2008. aasta garantii andmise ajal „raskustes olevaks äriühinguks“. Komisjon tugines Larko finantsaruannetele alates 2007. aastast kuni 2012. aasta esimese poolaastani ning tõstis esile järgmised asjaolud:
- mis puudutab esiteks päästmise ja ümberkorraldamise suuniste punkti 10 alapunkti a kohaldamist 2008. aasta jooksul, siis oli Larko omakapital negatiivne ja tema tekkinud kahjum oli suurem kui tema osa- või aktsiakapital. Sellega seoses oli asjaolu, et tema osa- või aktsiakapital ei olnud rohkem kui poole võrra vähenenud, nagu on nimetatud suuniste punktis 10 sätestatud, tingitud üksnes sellest, et ta ei olnud võtnud asjakohaseid meetmeid, mida Kreeka õigusaktide kohaselt nõutakse;
 - mis puudutab teiseks nimetatud suuniste punkti 11, siis oli Larko käive vähenenud aastatel 2007–2009 oluliselt ja 2008. ja 2009. aastal kanti suurt kahjumit. Pealegi, ehkki 2010. ja 2011. aastal äriühingu käive ja tulu suurenesid, ei piisanud sellest tema majanduslikuks taastumiseks;

- kolmandaks ei olnud vastupidi Kreeka ametiasutuste märkustele Larko raskused 2008. ja 2009. aastal tingitud ferronikli hinna langusest.
- 78 Tuleb märkida, et arvestades neid vaidlustatud otsuses viidatud majandustulemusi, millele hageja vastu ei vaidle, oli tal eelkõige negatiivne omakapital, mis tõi kaasa tema omakapitali summa olulise kao, tema käibe vähenemise ligi poole võrra eelneva aastaga võrreldes ja olulise kahjumi.
- 79 Sellega seoses tuleb esmalt märkida, et komisjoni viidatud negatiivset omakapitali võib lugeda oluliseks näitajaks äriühingu finantsraskuste kohta (vt selle kohta 3. märtsi 2010. aasta kohtuotsus, Freistaat Sachsen jt vs. komisjon, T-102/07 ja T-120/07, EU:T:2010:62, punkt 106). Sama kehtib ka 2008. aastal Larko käibe olulise vähenemise ja kahjumi tekkimise kohta, millele muu hulgas viidatakse ka päästmise ja ümberkorraldamise suuniste punktis 11 (vt punkt 77 kolmas taane eespool).
- 80 Seejärel ilmneb juhtumi toimikule lisatud dokumentidest, et 2008. aasta garantii anti ministri 22. detsembri 2008. aasta otsusega. Seetõttu ei takistanud asjaolu, et olukorra halvenemine hakkas ilmnema alles 2008. aasta keskel, komisjonil järeldamast, et Larko oli 2008. aasta lõpus garantii andmise ajal raskustes.
- 81 Lõpuks, nagu rõhutatakse vaidlustatud otsuse punktides 63 ja 64, ei pane asjaolu, et raskused on tingitud ferronikli hinna ootamatust langusest, isegi kui see osutub tõendatuks, iseenesest kahtluse alla järeldust, et Larko oli raskustes olev äriühing.
- 82 Sellest tuleneb, et komisjonile teada olevate asjaolude alusel ja tema kaalutlusruumi arvestades (vt eespool punktis 60 viidatud kohtupraktika) võis see institutsioon põhjendatult järeldada, et Larko oli 2008. aasta garantii andmise ajal raskustes olev äriühing.
- 83 Siiski tuleb kontrollida, kas 2008. aasta garantii andmise hetkel pidi Kreeka riik kui Larko aktsionär olema teadlik tema raskest olukorrast. Vastavalt eespool punktis 56 viidatud kohtupraktikale peab küsimust, kas liikmesriik tegutses erainvestorina, hindama nimelt hetkel, kui ta tegi oma otsuse investeerida.
- 84 Hageja väidab, et see raske olukord ilmnes üksnes pärast 2008. aasta lõppu, kui see kajastati finantsandmetes, mis kinnitati majandusaasta lõpus. Vastusena Üldkohtu küsimusele täpsustas hageja, et kuna ta ei ole börsil noteeritud äriühing, ei olnud tal mingit kohustust koostada kvartaluaruandeid või muid vahearuandeid, ning ta ei esitanud neid tõendeid Üldkohtule.
- 85 Juhtumi toimikusse ei ole esitatud ühtegi tõendit, mis kindlalt näitaks, et liikmesriik oli teadlik Larko raskustest 2008. aasta garantii andmise hetkel. Seega tuleb küsida, kas komisjon täitis oma tõendamiskohustust, kui ta tugines sisuliselt eeldusele, et Kreeka riik oleks pidanud teadma Larko raskustest 2008. aasta lõpus garantii andmise ajal.
- 86 Sellega seoses tuleb märkida, et eespool punktis 56 viidatud kohtupraktika tähenduses peab liikmesriik, kes viitab haldusmenetluse käigus erainvestori kriteeriumile, kahtluse korral ühemõtteliselt ja objektiivsete ning kontrollitavate asjaolude alusel tõendama, et ellu viidud meede kuulub tema kui aktsionäri tegevuse alla, tuginedes eelkõige tõenditele, millest ilmneb, et tema otsus põhineb majanduslikel hinnangutel, mis on võrreldavad nendega, mida siinsetel asjaoludel teeks mõistlik erainvestor, kes on võimalikult sarnases olukorras selle liikmesriigiga, enne viidatud investeeringu tegemist, et määrata kindlaks taolise investeeringu tulevane kasumlikkus.
- 87 Siinses asjas tuvastas komisjon juba algatamise otsuses, et Larko oli raskustes olev äriühing alates 2008. aastast, mis ilmnes Larko finantsaruandest, nagu märgiti punktis 78 eespool. Lisaks kinnitab hageja oma kirjalikes avaldustes, et „[tema] halb majanduslik seisund [...] hakkas teatavaks saama

2008. aasta juulist“, ja rõhutas, et „[ta] oli kuni [nimetatud] aasta keskpaigani kasumlik ja heade majanduslike näitajatega“, kuid tunnistas, et „ta olukord oli seejärel järsult halvenenud, mis viimaks tõi aasta lõpuks kaasa äärmiselt negatiivse seisundi“.

- 88 Siiski ei ole Kreeka ametiasutused haldusmenetluse käigus ega hageja käesoleva menetluse käigus tõendanud, et Kreeka riik oleks midagigi teinud, et uurida Larko majanduslikku ja rahalist olukorda garantii andmise hetkel 2008. aastal. Ka ei tõendanud nad eelkõige Larko raamatupidamisdokumentide põhjal, et nad ei saanud olla teadlikud raskest rahaliselt olukorrast, millega hageja silmitsi oli.
- 89 Neil asjaoludel tuleb järeldada, et komisjon sedastas mõistlikult või vähemalt mitte ilmselgelt ekslikult, et arukas aktsionär oleks vähemalt uurinud äriühingu majanduslikku ja rahalist hetkeolukorda, enne sellise garantii andmist nagu 2008. aasta garantii. Tegu oli pealegi selle äriühingu enamusaktsionäri nina meede otsustati majandusaasta lõpupoole.
- 90 Neid kaalutlusi arvestades tuleb märkida, et komisjon ei teinud ilmset hindamisviga, kui ta kvalifitseeris Larko 2. meetme andmise ajal raskustes olevaks äriühinguks, ning tõendas seega, et garantiide teatise punkti 3.2 alapunktis a toodud tingimus ei olnud täidetud.
- 91 Teiseks tuleb meenutada, et garantiide teatise punkti 3.2 alapunktis d on sisuliselt märgitud, et riski võtmine tuleks tavaliselt hüvitada asjakohase preemiaga sõltuvalt garantiina antavast summast.
- 92 Täpsemalt tuleb garantiide teatise punkti 3.2 alapunkti d tähenduses garantii eest makstud hinda võrrelda kapitaliturgudel leitava vastava garantiipreemia viitemääraga. Kui sellist garantiipreemiat ei esine, tuleb garantiiga tagatud laenu kogu maksumust, kaasa arvatud laenu intressimäär ja garantiipreemia, võrrelda samasuguse garanteerimata laenu turuhinnaga. Mõlemal juhul tuleks arvestada garantii ja selle aluseks oleva laenu omadusi, sealhulgas tehingu summat ja kestust, laenusaja antud tagatist ja muid kogemusi, mis mõjutavad sissenõudmismäära hindamist, laenusaja finantsseisundist tingitud võimalikku maksejõuetust, tema tegevusvaldkonda ja väljavaateid ning muid majanduslikke tingimusi. Selle analüüsi abil peaks olema võimalik laenusajat liigitada riskireitingu alusel, kasutades kas rahvusvaheliselt tunnustatud reitinguagentuuri liigitust või võib laenu andev pank läbi viia ka oma sisereitingu.
- 93 Siinses asjas järeldas komisjon vaidlustatud otsuse punktis 73, et preemiat 1% aastas „ei saa pidada [...] vastavaks tagatud laenudega seotud kohustuste täitmata jätmise riskile, arvestades [Larko] suuri rahalisi raskusi ning eriti tema oma- ja laenukapitali suhte kõrget väärtust“.
- 94 Ehkki see järeldus ei ole väga üksikasjalik, ei ole seal tehtud ilmset hindamisviga.
- 95 Vastab tõe, et komisjon ei tuvastanud ei kapitaliturgudel pakutava garantiipreemia viitemäära ega samasuguse garanteerimata laenu turuhinda. Ta ei liigitanud Larkot ka riskireitingu alusel, mis on kehtestatud kas rahvusvaheliselt tunnustatud reitinguagentuuri poolt või laenu andva panga poolt.
- 96 Siiski, võttes arvesse Larko rasket majanduslikku ja rahalist olukorda, ei olnud ilmselgelt ekslik järeldada, et ta ei oleks võinud saada 2008. aasta garantiid niivõrd madala garantiipreemia eest, mida üldiselt kohaldatakse ilma riigi sekkumiseta toimuvatele tehingutele, millega ei kaasne kõrget riski.
- 97 Lisaks, ehkki komisjon märkis algatamise otsuse punktis 37 selgelt, et esmapilgul ei selgu, et 1% suurune garantiipreemia väljendab garanteeritud laenude täitmata jätmise riski, kuna Larkol olid arvestatavad rahalised raskused, kõrge võlgade-omavahendite suhtarv ja negatiivsed omavahendid, ei esitanud ei hageja ega Kreeka ametiasutused ametliku uurimismenetluse jooksul tõendeid, mis näitavad, et kõnealune preemia oli vastav sellele, mida pakuti finantsturgudel või turuhinnaga sarnase garanteerimata laenu kohta.

- 98 Neil asjaoludel võis komisjon põhjendatult piirduda järeldusega, et Larko majanduslikku olukorda arvestades ei saa garantiipremiat 1% aastas lugeda garanteeritud laenude täitmata jätmise riski väljendavaks.
- 99 Mis puudutab hageja teisi konkreetseid argumente, siis tuleb märkida, et võttes arvesse rasket olukorda, on keeruline uskuda, et erainvestor oleks sellise garantii andnud üksnes Larko viimase kolme aasta kasumlikkuse põhjal ilma ühegi tõendita, mis näitaks selle äriühingu praegust tugevust, ja ilma ühegi viiteta selle tulevastele väljavaadetele.
- 100 Teiseks tuleb märkida, et ATE Banki antud ilma garantiita laen ei ole piisav, tõendamaks Larko head maksevõimet, kuna ATE Bank kuulus Kreeka riigile. Lisaks väidab ka komisjon, et asjaolu, mille kohaselt pärast ATE Bankilt ilma garantiita laenu saamist sai Larko laenu, mis nõudis garantiid, näitab seda, et Larko majanduslik olukord oli hiljem sama aasta jooksul halvenenud.
- 101 Kolmandaks ei saa asjaolu, et Kreeka riik andis teistele ettevõtjatele võrreldavate garantiipremiate eest garantiisid, iseenesest samastada erainvestori käitumisega.
- 102 Sellest tuleneb, et komisjon ei ole teinud ilmset hindamisviga, kui ta järeldas, et garantiipremia 1% aastas ei olnud kooskõlas erainvestori käitumisega.
- 103 Kolmandaks tuleb küsida, kas hageja väidete kohaselt piisab garantiide teatise punkti 3.2 alapunktides b ja c toodud tingimuste täitmisest, et välistada eelise olemasolu ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses, isegi kui nimetatud teatise punkti 3.2 alapunktides a ja d toodud tingimused on täitmata.
- 104 Sellega seoses tuleb meenutada, et nimetatud teatise punktis 3.2 on täpsustatud, et kõigi alapunktides a–d toodud tingimuste täitmine on „piisav riigiabi välistamiseks“. Sellest tuleneb, et ühe või enama tingimuse täitmine ei võimalda iseenesest välistada riigiabi esinemist.
- 105 Vastab küll tõele, nagu on täpsustatud garantiide teatise punktis 3.6, millele hageja viitas, et ükskõik millise teatise toodud tingimuse täitmata jätmine ei tähenda seda, et garantiid loetakse automaatselt riigiabiks, kuid siiski tuleb märkida, nagu ilmneb eespool punktides 74–102, et komisjon ei viinud vaidlustatud otsuses läbi sellist automaatset kvalifitseerimist, vaid põhjendas oma otsust konkreetsete asjaoludega, mille eesmärk oli tõendada, et vaidlusalune meede ei olnud kooskõlas erainvestori kriteeriumiga.
- 106 Nende kaalutluste alusel tuleb märkida, et hageja argumendid garantiide teatise punkti 3.2 alapunktides b ja c toodud tingimuste täitmise kohta on tulemusetud. Nimelt ei piisa nendest kahest tingimusest, isegi kui need osutuvad täidetuks, iseenesest selleks, et välistada eelise olemasolu ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses.
- 107 Seega tuleb esimese väite esimene osa tagasi lükata.

– 3. meede (2009. aasta kapitalisüst)

- 108 Hageja väidab, et 2009. aasta kapitalisüst ei anna talle mingit eelist ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses, kuna see on kooskõlas erainvestori põhimõttega järgmiste asjaolude alusel:
- esiteks soovis Kreeka riik kui aktsionär selle kapitalisüstiga tagada Larko pikaajalist kasumlikkust, kaitstes nimetatud äriühingu majanduslikku väärtust majanduslanguse ajal ning saades keskmise ja pikaajalise perioodi jooksul kasu äriühingu müügi vahendusel;
 - teiseks kaasnesid kapitalisüstiga meetmed, mille eesmärk oli vähendada tootmiskulusid ja suurendada Larko konkurentsivõimet;

- kolmandaks soovis riik omandada enamuosaluse, et alustada äriühingu müüki;
- neljandaks on vaidlustatud otsuses tehtud viga seoses ETE osaluse hindamisega kõnealusel kapitalisüstitis;
- viiendaks on selles otsuses ekslikult eristatud ETE ja riigi osalusi. Teise võimalusena ei oleks 2009. aasta kapitalisüstit tulnud lugeda ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses eeliseks selle summa osas, mis oli vajalik, et säilitada Kreeka riigi osalust samas ulatuses, kui tal oli Larkos enne kapitalisüstit, ja seega kaitsta tema „kui aktsionäri dünaamilist positsiooni“.

109 Komisjon vaidleb nendele hageja argumentidele vastu.

110 Vaidlustatud otsuses järeldas komisjon, et 2009. aasta kapitalisüstit andis ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses eelise, kuna esiteks ei olnud aktsionäridele enne kapitalisüstit tegemist esitatud ümberkorraldamiskava, ehkki Larko oli raskustes olev äriühing; ja kuna teiseks oli kapitalisüstit lõppsumma ebapiisav, et katta Larko negatiivseid omavahendeid, ja seega ei saanud seda lugeda meetmeks, mis kaitseb äriühingu väärtust ja julgustab selle ümberkorraldamist. Komisjon rõhutas ka esmalt, et ETE osalus ei olnud piisav tõend, et näidata riigi ja eraaktsionäride samaaegset osalemist, sest viidatud äriühing oli Larkoga seotud mitte üksnes aktsionärina, vaid ka võlausaldajana; seejärel, et riik oli juba andnud Larkole 2008. aastal garantii; ja lõpuks, et teine aktsionär Public Power Corporation oli teatanud, et ta ei osale kapitalisüstitis.

111 Sellega seoses tuleb märkida, nagu väitis ka komisjon, et hageja ei ole esitanud ühtegi tõendit, eelkõige tõelist äriplaani (*business plan*), mis näitaks, et Kreeka riik oli hinnanud Larko pikaajalist kasumlikkust. Vastusena Üldkohtu küsimusele esitas hageja oma juhatuse 18. märtsi 2009. aasta erakorralise koosoleku protokoll, mis väidetavalt tõendas, et juhatuse esimees oli märkinud, et äriplaani oli esitatud rahandusministri ja aktsionäridega 19. detsembril 2008 toimunud koosolekul. Siiski ei ilmne juhtumi toimikust, et see äriplaani, mida pealegi ei ole Üldkohtule esitatud ja mille olemasolu komisjon vaidlustab, oli haldusmenetluse ajal komisjonile esitatud. Selle plaani olemasolu, isegi kui see osutub tõeks ja sõltumatult selle sisust, ei ole seega asjasse puutuv, et hinnata vaidlustatud otsuse seaduslikkust.

112 Neil asjaoludel on mis tahes asjaolude puudumine selle kohta, et Kreeka riik oleks hinnanud Larko pikaajalist kasumlikkust, oluline kaudne tõend selle kohta, et kõnealune kapitalisüstit ei olnud majanduslikult ratsionaalne.

113 Vastab tõele, vastupidi sellele, mida komisjon vaidlustatud otsuse punktis 80 märkis, et tegelik kapitalisüstit, mille suuruseks selle otsuse punktis 16 on arvatud 65,5 miljonit eurot, millest Kreeka riik maksis ligikaudu 45 miljonit eurot, ei olnud ebapiisav, et katta Larko negatiivseid omavahendeid, mis nagu ilmneb selle otsuse punktist 56, olid 35 miljonit eurot. Siiski on tegu veaga, mis ei sea kahtluse alla komisjoni hinnangu põhistatust, mis tugineb peamiselt ümberkorraldamiskava puudumisele.

114 Seetõttu oli mõistlik või vähemalt mitte ilmselgelt ekslik järeldada, et juhtumi asjaoludel ei oleks arukas investor oma aktsionäri rollis viinud läbi nii olulist kapitalisüstit, ilma et tal oleks vähimaidki asjaolusid selle äriühingu majanduslike ja rahaliste perspektiivide kohta, ega ka ümberkorraldamiskava, arvestades seda, et Larko oli raskustes olev äriühing.

115 Seda järeldust ei sea kahtluse alla hageja muud konkreetset argumentid.

116 Esmalt asjaolu, et saneerimis- ja elujõulisusmeetmed olid põhimõtteliselt ette nähtud, isegi kui see osutuks tõendatuks, ei ole iseenesest selline asjaolu, mis saaks tõendada 2009. aasta kapitalisüstit kasumlikkust, ja seda eriti seetõttu, et puudus tegelik ümberkorraldamiskava. Sama kehtib ka

dokumendi kohta, mille hageja esitas vastusena Üldkohtu küsimustele ja mis sisaldavad rea väga üldisi meetmeid kulude vähendamiseks, isegi kui oletada, et selle loetelu oleks esitanud Kreeka ametiasutused haldusmenetluse ajal, mis aga ei ole tõendatud.

- 117 Seejärel ei ole hageja esitanud ühtegi asjaolu, mis eelneks 2009. aasta kapitalisüstile ja mis tõendaks, et riik soovis selle meetmega tegelikult omandada Larko kapitalis enamusosalust, et alustada selle äriühingu müüki, ja et see strateegia oli kooskõlas erainvestori põhimõttega. Pealegi ei anna hageja esitatud Larko aktsionäride 2009. aasta üldkoosoleku protokoll mingit täpset teavet selle kohta.
- 118 Lisaks ei ilmne ühestki toimikumaterjalist, et Kreeka riigi poolt enamusosaluse omandamine oleks soodustanud Larko müüki soodsamatel tingimustel ja et seetõttu oleks selline omandamine olnud kooskõlas erainvestori käitumisega.
- 119 Mis puudutab ETE samaaegset osalemist 2009. aasta kapitalisüstis, siis tuleb esiteks meenutada, et riigi- ja eraõiguslike investeeringute samaaegsus üksi isegi märkimisväärsete eraõiguslike investeeringute korral ei saa olla piisav, et järeldada, et tegemist ei ole riigiabiga ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses, võtmata arvesse muid asjakohaseid faktilisi või õiguslikke asjaolusid (vt selle kohta 11. septembri 2012. aasta kohtuotsus, *Corsica Ferries France vs. komisjon*, T-565/08, EU:T:2012:415, punkt 122).
- 120 Teiseks tuleb ka märkida, et riigi sissemakse summa on ETE omaga võrreldes kahekordne ja et ETE, kes oli Larko peamine aktsionär enne kapitalisüsti, sai pärast seda tehingut suuruselt teiseks aktsionäriks. Lisaks kinnitas ETE 2008. aasta aastaaruanne, mille komisjon esitas, et ETE tühistas täielikult enda Larko osaluse raamatupidamisliku väärtuse, kuna ta ei näinud ette, et ta saab oma investeeringu raamatupidamisliku väärtuse tagasi, sest Larkol olid rahalised raskused. Neil asjaoludel ei saa ETE osalus mingil juhul põhjendada hageja argumente.
- 121 Seega tuleb esimese väite esimene osa 3. meetmega seoses tagasi lükata.

– 4. meede (2010. aasta garantii)

- 122 Hageja väidab, et 2010. aasta garantii ei anna ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses mingit eelist, kuna see on kooskõlas erainvestori põhimõttega, arvestades järgmisi asjaolusid:
- esiteks oli siinsetel asjaoludel garantii andmine levinud praktika, eriti kuna Areios Pagose (kassatsioonikohus) kohtuotsuses, millega täitmine peatati, loeti tõenäoliseks Larko edu põhikohtuasjas;
 - teiseks oli Larko raskustes olev äriühing ja talle oleks tekkinud korvamatut kahju vara arestimiste kiirenemise tõttu, kui garantiid ei oleks antud, ja seetõttu pidi Kreeka riik kui aktsionär teda toetama, et valmistada ette tema erastamist;
 - kolmandaks vastas 2010. aasta garantii kate, kestus ja preemia turutingimustele;
 - neljandaks ja vastupidi sellele, mida on märgitud vaidlustatud otsuse punktis 42, ei ilmne sugugi, et ETE ei oleks seda garantiikirja andnud, kui puudunuks riigigarantii. Igal juhul oli ETE väga erilises olukorras, kuna ta oli Larko võlausaldajaks oleva äriühingu enamusaktsionär, kes oli Larko vastaseks kohtumenetluses, mille raames 2010. aasta garantii anti.
- 123 Igal juhul väidab hageja möödamattes, et see meede ei anna eelist, kuna riigil on tema suhtes võlad, ja seda sõltumata sellest, et Kreeka ametiasutused, vastupidi sellele, mida nad tegi 6. meetmega seoses, ei esitanud seda argumenti haldusmenetluses.
- 124 Komisjon vaidleb nendele hageja argumentidele vastu.

- 125 Vaidlustatud otsuses tõendas komisjon, et ehkki sarnastel asjaoludel võib garantiide andmine olla kaubanduspraktika, siis siinses asjas võttis riik enda kanda kogu riski ja andis võlale garantii, ehkki Larko oli raskustes ja eraõiguslik aktsionär ETE ei olnud seda riski proportsionaalselt jaganud. Lisaks ei vastanud kõnealune meede garantiide teatise punktis 3.2 toodud tingimustele, kuna garantiipremia 2% ei väljendanud Larko kohustuste täitmata jätmise riski.
- 126 Tuleb märkida, et hageja argumendid ei suuda seda järeldust kõigutada.
- 127 Esiteks puuduvad tõendid, et Areios Pagos (kassatsioonikohus) luges täitmise peatamise kohtuotsuses Larko edu põhikohtuasjas tõenäoliseks. Vastupidi sellele, mida väitis hageja, ei näita see asjaolu, et kõnealune kohus jätab täitmise peatamise määramata, „kui ei loeta tõenäoliseks, et esineb kahju risk“, tingimata, et vastupidisel juhul, kui ta täitmise peatamise määraks (nagu siinses asjas), loeb ta tõenäoliseks edu põhikohtuasjas, kuna viidatud kohtuotsuses käsitletakse üksnes kahju tõenäosust, mitte aga põhikohtuasjas laenu olemasolu.
- 128 Igal juhul on see argument tulemusetu. Nimelt, sõltumata riikliku kohtumenetluse edu tõenäosusest ja seega võla olemasolust järeldas komisjon riigiabi olemasolu sellest, et riik oli võtnud enda kanda kogu riski ja andnud garantii laenule, ehkki Larko oli raskustes, eraõiguslik aktsionär ETE ei olnud proportsionaalselt seda riski jaganud ja premia 2% ei kajastanud Larko kohustuste täitmata jätmise riski (vt eespool punkt 125).
- 129 Teiseks asjaolu, et Larko oli raskustes olev äriühing, ei põhjendanud eraõigusliku aktsionäri seisukohast seda, et kui tekkis vajadus aktsionäride sekkumiseks, võttis riik enda kanda kogu riski vastutasuna väga madala premia maksmise eest.
- 130 Kolmandaks ei ole hageja tõendanud, et komisjon on teinud ilmse hindamisvea, kui ta järeldas, et 2% suurune premia ei vastanud turutingimustele, võttes arvesse selle premia vähendatud summat ja asjaolu, et Larkol kui raskustes oleval äriühingul oli kohustuse täitmata jätmise risk.
- 131 Neljandaks ja sõltumata asjaolust, kas Kreeka ametiasutused tunnistasid või mitte seda, et ETE ei oleks ilma riigigarantiita esitanud garantiikirja, nagu ilmneb vaidlustatud otsuse punktist 42, tuleb märkida, et vastupidi sellele, mida võib mõistlikult oodata eraõiguslike aktsionäride kontekstist, ei jaganud ETE kõnealusest garantiist tulevat riski riigiga.
- 132 Igal juhul, isegi kui järeldada, et ETE erilist seisundit silmas pidades ei olnud ta kohustatud jagama 2010. aasta garantii riski, tuleneb siiski eelnevalt sedastatu põhjal, et Larko ei oleks sellist garantiid turult saanud ja et 2% suurune premia ei väljendanud tema kohustuste täitmata jätmise riski. Seetõttu ei ole komisjon teinud ilmset hindamisviga, kui ta järeldas, et Larko sai eelise, mida ta ei oleks turult saanud.
- 133 Seega tuleb esimese väite esimene osa 4. meetmega seoses tagasi lükata.

– 6. meede (2011. aasta garantiid)

- 134 Hageja väidab, et 2011. aasta garantiid ei anna mingit eelist ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses, kuna isegi kui nendes garantiides sisalduks võimalik abielement, kompenseeriks neid garantiisid maksuvõlg, mis Kreeka riigil on tema suhtes.
- 135 Täpsemalt jättis komisjon vaidlustatud otsuses ekslikult kõrvale Kreeka ametiasutuste argumendi, mis puudutas võimalust hüvitada abisummaga Larko võlanõuded Kreeka riigi suhtes, mis on seotud maksude tagasimaksmisega. Sellega seoses on kõnealuse meetme hindamine vastuolus 5. meetme hindamisega (vt eespool punkt 5), milles komisjon oli tunnistanud, et sarnane kompenseerimine ei too kaasa mingit valikulist eelist.

- 136 Hageja täpsustab, et see argument ei viita Kreeka riigi poolt Larkole võlgnetavate maksuvõlgade kompenseerimisele tulevase võlaga, vaid nende võlgade kompenseerimisele 2011. aasta garantiides sisalduva võimaliku abielemendiga, mis eksisteeris, kui see abi 2011. aasta lõpus anti. Pealegi pole see argument vastuoluline, kuna pärast 5. meetme raames toimunud kompenseerimist on riigil tema suhtes võla ülejääk.
- 137 Komisjon vaidleb nendele hageja argumentidele vastu.
- 138 Vaidlustatud otsuses viitab komisjoni 2011. aasta garantiide hindamisel oma hinnangule 2. ja 4. meetme kohta, millega seoses ta järeldas, et need annavad Larkole valikulise eelise, sest tegu on raskustes oleva äriühinguga ning 1% suurune preemia ei väljendanud tagatud laenude täitmata jätmise riski.
- 139 Esmalt tuleb tõdeda, et komisjon ei ole teinud ilmset hindamisviga oma järeldustes 2. ja 4. meetme kohta, nagu ilmneb eespool punktides 63–107 ja 122–133.
- 140 Seejärel tuleb märkida, et hageja ei saa mingit argumenti tuletada 5. meetmele antud komisjoni hinnangust, milles komisjon järeldas, et lisamaksu ettemakse garantiikirjadega asendamine, mis oli seotud kohtuasjaga, ei kujutanud endast riigiabi.
- 141 Mis puudutab nimelt viimati nimetatud meetet, siis tunnistas komisjon vaidlustatud otsuse punktis 97, et õigus asendada lisamaksu ettemakse garantiikirjadega anti Larcole kohtus objektiivsete kriteeriumide ja riigisiseste õigusnormide alusel, mida oleks kohaldatud mis tahes muu sarnases olukorras oleva ettevõtja suhtes.
- 142 Sama ei kehti aga 6. meetme suhtes, mille kohta hageja väidab, nagu Kreeka ametiasutused viitasid, et antud eelist hüvitas riigi maksuvõlg tema suhtes, st maksude tagastamine. Nimelt ilmneb väljakujunenud kohtupraktikast, et meede ei saa vältida riigiabiks kvalifitseerimist, kui selle saajale on pandud spetsiifiline kohustus, mis on kõnealusest meetmest erinev ega oma sellega seost (vt 26. veebruari 2015. aasta kohtuotsus, *Orange vs. komisjon*, T-385/12, ei avaldata, EU:T:2015:117, punkt 40 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 143 Seega tuleb tõdeda, et komisjon ei ole teinud ilmset hindamisviga, kui ta järeldas vaidlustatud otsuses, et 6. meede andis Larkole ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses eelise.
- 144 Seetõttu tuleb esimese väite esimene osa seoses 6. meetmega ja järelikult terve esimene osa tagasi lükata.
- Teine osa, mis puudutab ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses riigi ressursside kasutamist seoses 2., 4. ja 6. meetmega*
- 145 Teise osa raames vaidleb hageja vastu komisjoni hinnangule riigi ressursside kasutamisest seoses 2., 4. ja 6. meetmega.
- 146 Hageja väidab, et need meetmed ei tähendanud riigi ressursside kasutamist, kuna need ei toonud kaasa piisavalt konkreetset riski riigieelarvele, sest tema maksejõud oli hea, puudus igasugune pretsedent garantiide väljamaksmise kohta ja neid garantiisid ei makstud ka seejärel välja.
- 147 Hageja lisab pealegi, et 6. meetmes ei kasutata riigi ressursse, kuna selle andmise hetkel oli Kreeka riigil ligikaudu 60 miljonit eurot võlga Larko ees, mis tulenes selliste maksude tagastamisest nagu käibemaks.
- 148 Komisjon vaidleb nendele hageja argumentidele vastu.

- 149 Esmalt tuleb märkida, et siinses asjas on riigi ressursside kasutamist puudutava tingimuse hindamine teisejärguline, võrreldes tingimusega, kas esineb valikuline eelis, mida käsitleti esimese väite esimeses osas. Nimelt tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et mis tahes turutingimustel tasustamata riigigarantii võib tähendada riigi ressursside kadu, isegi kui seda ei mobiliseerita, kuna see võib tähendada riigile täiendavat kohustust (vt selle kohta 3. aprilli 2014. aasta kohtuotsus, Prantsusmaa vs. komisjon, C-559/12 P, EU:C:2014:217, punkt 95 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 150 Kuna 2008., 2010. ja 2011. aasta garantiisid ei antud turutingimustel, tuleb seega järeldada, et need meetmed tähendasid riigi ressursside kasutamist ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses.
- 151 Lisaks, mis puudutab 6. meedet, siis ei sea seda järeldust kahtluse alla ka riigi maksuvõlg Larko suhtes (st maksude tagastamine), isegi kui see oleks tõendatud. Nagu ilmneb nimelt eespool punktis 142 viidatud kohtupraktikast, ei saa vältida meetme riigiabiks kvalifitseerimist, kui selle saajale on pandud spetsiifiline kohustus, mis on kõnealusest meetmest erinev ega oma sellega seost.
- 152 Seega tuleb esimese väite teine osa tagasi lükata.

Kolmas osa, mis puudutab 3., 4. ja 6. meetme kvalifitseerimata jätmist ELTL artikli 107 lõike 2 punkti b tähenduses siseturuga kokkusobivaks abiks

- 153 Hageja väidab, et 3., 4. ja 6. meede tuleks lugeda ELTL artikli 107 lõike 2 punkti b tähenduses siseturuga kokkusobivaks abiks, kuna need anti kahe erakorralise sündmuse tekitatud kahjude heastamiseks:
- esimene puudutab mitme elektriühiku käitamise peatamist Larko rajatistes pärast kahte surmaga lõppenud tööõnnetust 2. ja 26. augustil 2009, mis oluliselt vähendas tema tootmisvõimet;
 - teine puudutab Kreeka riigi poolt maksuvõla tagasimaksmise peatamist, mis tõi talle kaasa tõsised likviidsusprobleemid ja seega raskused laenu saada.
- 154 Komisjon vaidleb nendele hageja argumentidele vastu.
- 155 Esmalt tuleb meenutada, et ELTL artikli 107 lõike 2 punkti b alusel on siseturuga kokkusobivad „loodusõnnetuste ja erakorraliste sündmuste tekitatud kahju korvamiseks antav abi“.
- 156 Kuna tegemist on erandiga ELTL artikli 107 lõikes 1 sätestatud riigiabi siseturuga kokkusobimatuse üldisest põhimõttest, tuleb ELTL artikli 107 lõike 2 punkti b tõlgendada kitsalt. Seepärast võib selle sätte mõttes hüvitada vaid loodusõnnetuste või muude erakorraliste sündmustega otseselt tekitatud majandusliku kahju. Järelikult peab erakorralise sündmusega tekitatud kahju ja riigiabi vahel olema otsene seos ning vajalik on tekkinud kahju võimalikult täpne hindamine (vt 25. juuni 2008. aasta kohtuotsus, Olympiaki Aeroporia Ypiresies vs. komisjon, T-268/06, EU:T:2008:222, punkt 52 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 157 Vaidlustatud otsuses ei hinnanud komisjon vaidlusaluste meetmete kokkusobivust kõnealuse sättega, kuna Kreeka ametiasutused ei olnud sellele sättele viidanud.
- 158 Vastab tõele, nagu hageja väitis, et Kreeka ametiasutused viitasid haldusmenetluse käigus sporaadiliselt neile kahele eespool mainitud asjaolule 3. ja 4. meetmega seoses.

- 159 Siiski tuleb märkida esiteks, et need ametiasutused ei viidanud kõnealuste asjaoludega seoses ELTL artikli 107 lõike 2 punktis b esitatud põhjendusele. Teiseks, erinevalt eespool punktis 156 toodud kohtupraktikas sätestatust ei ole mingit kokkulangevust hageja poolt viidatud kahe sündmuse tagajärjel väidetavalt tekkinud kahju ja kõnealuste garantiide summa ja kapitalisüsti summa vahel, mis pealegi on üldist laadi meetmed, mis ei sobi hästi selleks otstarbeks, mida hageja silmas pidas.
- 160 Seetõttu puudub alus arvata, et eespool viidatud erandit võiks juhtumi asjaoludele kohaldada. Niisiis ei saa komisjonile ette heita, et ta ei hinnanud omal algatusel 3. ja 4. meetme kooskõla selle sättega ega ammugi mitte 6. meetme kooskõla, millega seoses neid asjaolusid isegi ei esitatud (vt analoogia alusel 15. juuni 2005. aasta kohtuotsus, Regione autonoma della Sardegna vs. komisjon, T-171/02, EU:T:2005:219, punktid 166–168).
- 161 Nende kaalutluste alusel tuleb järeldada, et komisjon ei ole teinud ilmset hindamisviga, kui ta ei tunnistanud vaidlusaluseid meetmeid ELTL artikli 107 lõike 2 punkti b alusel siseturuga kokkusobivaks.
- 162 Seega tuleb esimese väite kolmas osa tagasi lükata.

Neljas osa, mis puudutab 6. meetme kvalifitseerimata jätmist ELTL artikli 107 lõike 3 punkti b tähenduses siseturuga kokkusobivaks abiks

- 163 Hageja väidab, et 6. meede tuleks lugeda ELTL artikli 107 lõike 3 punkti b tähenduses siseturuga kokkusobivaks, kuna see oli kooskõlas komisjoni teatisega ühenduse riigiabi meetmete ajutisest raamistikust praeguses finants- ja majanduskriisis rahastamisele juurdepääsu toetamiseks (ELT 2009, C 83, lk 1, edaspidi „2009. aasta ajutine raamistik“), mida „pikendati“ komisjoni teatisega Euroopa Liidu riigiabi meetmete ajutisest raamistikust praeguses finants- ja majanduskriisis rahastamisele juurdepääsu toetamiseks (ELT 2011, C 6, lk 5, edaspidi „2011. aasta ajutine raamistik“). Ta täpsustab, et vastavalt 2011. aasta ajutise raamistiku tingimustele, mida tõlgendatakse 2009. aasta ajutise raamistiku alusel, ei olnud ta 1. juulil 2008 raskustes olev äriühing, ja et see raamistik sätestab „safe-harbour“-preemiad, nagu kõnealuses meetmes sätestatud 1% suurune preemia.
- 164 Teise võimalusena märgib hageja, et kõnealust meedet tuleb tervikuna või osaliselt lugeda siseturuga kokkusobivaks ELTL artikli 107 lõike 3 punkti b ning päästmise ja ümberkorraldamise suuniste tähenduses. Ta väidab, et nagu ilmneb Kreeka ametiasutuste märkustest, teatasid nad komisjonile kõnealusest meetmest 16. märtsi 2012. aasta e-kirjale lisatud failis.
- 165 Komisjon vaidleb nendele hageja argumentidele vastu.
- 166 Esmalt tuleb meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika tähenduses on komisjonil ELTL artikli 107 lõike 3 kohaldamisel laiaulatuslik kaalutusõigus, mille teostamine eeldab keerulisi majanduslikke ja sotsiaalseid hinnanguid (vt 8. märtsi 2016. aasta kohtuotsus, Kreeka vs. komisjon, C-431/14 P, EU:C:2016:145, punkt 68 ja seal viidatud kohtupraktika). Selle kaalutusõiguse kasutamise kontrollimisel tuleb kohtul kontrollida üksnes menetlusnormide järgimist ja põhjendamiskohustuse täitmist, faktiliste asjaolude sisulist õigsust, et rikutud ei oleks õigusnorme, asjaolude hindamisel ei oleks tehtud ilmselget kaalutusviga ning et tegemist ei oleks võimu kuritarvitamisega (vt 11. septembri 2008. aasta kohtuotsus, Saksamaa jt vs. Kronofrance, C-75/05 P ja C-80/05 P, EU:C:2008:482, punkt 59 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 167 Kui aga komisjon võtab vastu selliseid käitumisnorme ja annab nende avaldamisega teada, et ta kavatseb neid edaspidi nendega hõlmatud juhtumitele kohaldada, piirab ta seda kaalutusõigust ega saa põhimõtteliselt neist normidest kõrvale kalduda, ilma et tema suhtes olenevalt olukorrast rakendataks sanktsioone selliste õiguse üldpõhimõtete rikkumise eest nagu võrdne kohtlemine või õiguspärase

ootuse kaitse, kui ta ei esita põhjendusi, mis õigustavad neid samu põhimõtteid silmas pidades seda, et ta kaldub enda kehtestatud normidest kõrvale (vt 10. juuli 2012. aasta kohtuotsus, Smurfit Kappa Group vs. komisjon, T-304/08, EU:T:2012:351, punkt 84 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 168 Esiteks tuleb meelde tuletada, et vaidlustatud otsuse punktis 115 tuvastas komisjon, et 6. meede ei täida 2011. aasta ajutise raamistiku tingimusi, kuna Larko oli raskustes olev äriühing. Komisjon tuvastas ühtlasi, et kahe garantii kogusumma oli suurem kui Larco aasta palgakulud, garantii kattis rohkem kui 90% laenust ja preemiat 1% aastas ei saa pidada turupõhiseks preemiaks, mis kajastab garanteeritud summa kaotamise riski.
- 169 Sellega seoses tuleb esmalt märkida, et vastupidi hageja väidetele kuuluvad 2011. aasta garantiid üksnes 2011. aasta ajutise raamistiku kohaldamisalasse, mis garantiide andmise hetkel kehtis, mitte aga 2009. aasta ajutise raamistiku kohaldamisalasse.
- 170 [14. märtsi 2018. aasta kohtumäärusega parandatud] Seejärel piisab märkimisest, et 2011. aasta garantiid ei vasta vähemalt teatud tingimustele 2011. aasta ajutises raamistikus esitatud kumulatiivsetest tingimustest, mis on siinses asjas kohaldatavad; eelkõige järgmistele tingimustele:
- 2011. aasta ajutise raamistiku punkti 2.3 teise lõigu alapunktis b on sätestatud, et suurettevõtjate, nagu Larko, puhul võivad liikmesriigid uute garantiide puhul makstava iga-aastase garantiipreemia arvutada samade, lisas esitatud „safe-harbour“-preemiate alusel. Kuid ettevõtjatel, kelle reitingukategooria on „CCC“ ja madalam, on kõige madalam „safe-harbour“-preemia 380 baaspunkti, samas kui 2011. aasta garantiide preemia oli 1%, st 100 baaspunkti;
 - 2011. aasta ajutise raamistiku punkti 2.3 teise lõigu alapunktis d on nõutud, et maksimaalne laenusumma ei tohi ületada abisaaja 2010. aasta palgakulusid, samas kui Kreeka ametiasutused tunnistasid oma märkustes, mis on kokku võetud vaidlustatud otsuse punkti 51 teise lause punktis d, et kahe garanteeritud laenu kogusumma ületas Larko aasta palgakulusid 3 miljoni euro võrra;
 - 2011. aasta ajutise raamistiku punkti 2.3 teise lõigu alapunktis f on nõutud, et garantii ei oleks suurem kui 80% laenust kogu laenu kestuse ajal, samas kui garantiid hõlmasid 100% laenust, nagu tunnistasid ka need Kreeka ametiasutused oma eespool mainitud märkustes, mis on kokku võetud vaidlustatud otsuse punkti 51 teise lause punktis e. Sellega seoses on tulemusetu nende ametiasutuste viidatud asjaolu, et kõnealune meede „oli [Larko] ainus võimalus rahastamist saada, arvestades Kreeka majandusolukorda“;
 - 2011. aasta ajutise raamistiku punkti 2.3 teise lõigu alapunktis i on märgitud, et meedet ei kohaldata raskustes olevate ettevõtjate suhtes, samas kui on tõendatud, et Larko oli 6. meetme andmise hetkel raskustes. Sellega seoses tuleb tagasi lükata hageja argument, et selle sätte nimetatud viidet raskustes olevatele ettevõtjatele tuleb tõlgendada 2009. aasta ajutise raamistiku punkti 4.3.2 teise lõigu alapunkti i alusel nii, et see puudutab üksnes ettevõtjaid, kes ei olnud 1. juulil 2008 raskustes, sest see argument on vastuolus siinses asjas kohaldatava 2011. aasta ajutise raamistiku punkti 2.3 teise lõigu alapunkti i tekstiga.
- 171 Lõpuks tuleb märkida, et 2011. aasta ajutise raamistiku punkti 2.1 viiendas lõigus on täpsustatud, et liikmesriigid peavad näitama, et käesoleva raamistiku kohaselt teatatud riigiabi meetmed on liikmesriigi majanduses tõsise häire kõrvaldamiseks vajalikud, asjakohased ja proportsionaalsed, samas kui siinses asjas ei tulene toimikumaterjalidest, et Kreeka ametiasutused oleksid kõnealuselt meetmest teatanud või selliseid tõendeid esitanud.
- 172 Teiseks tuleb meenutada, et vaidlustatud otsuse punktis 116 järeldas komisjon, et 6. meedet ei saa lugeda päästmisabiks, kuna Kreeka ametiasutused ei maininud seda argumenti kordagi ega esitanud selle kohta teatist. Ta lisas selle otsuse punktis 117, et päästmise ja ümberkorraldamise suunistes

sätetatud tingimused ei olnud samuti täidetud, kuna kõnealuseid garantiisid ei lõpetatud kuue kuu jooksul, Kreeka ametiasutused ei olnud teatanud ümberkorraldamiskavast ega likvideerimiskavast ning ükski tõend ei viidanud sellele, et abi oleks piiratud vajaliku miinimumini.

- 173 Sellega seoses piisab järeldusest, et esiteks ei teatanud Kreeka ametiasutused 6. meetmest vastavalt päästmise ja ümberkorraldamise suunistele, ja teiseks ei ilmne igal juhul juhtumi toimikust, et need ametiasutused oleks kuue kuu jooksul pärast rakendamist esitanud ümberkorraldamis- või likvideerimiskava või tõendi laenu tervikliku tagasimaksmise kohta või ammugi selle kohta, et garantiid oleks lõpetatud, vastupidi sellele, mis on sätestatud nende suuniste punkti 25 alapunktis c.
- 174 Nende kaalutluste alusel tuleb järeldada, et komisjon ei teinud ilmset hindamisviga, kui ta tuvastas, et 6. meede ei olnud siseturuga kokkusobiv riigiabi 2011. aasta raamistiku ning päästmise ja ümberkorraldamise suuniste tähenduses.
- 175 Seetõttu tuleb esimese väite neljas osa ja sellest tulenevalt terve esimene väide tagasi lükata.

Kolmas väide, mis on esitatud teise võimalusena ja mis käsitleb seda, et 2., 4. ja 6. meetmega seoses tagasinõutava abi summa kindlaksmääramisel on tehtud vigu

- 176 Kolmanda väitega, mis võtab kokku üle terve hagiavalduse laiali paisatud argumendid, viitab hageja määruse nr 659/99 artikli 14 lõike 1 rikkumisele seoses 2., 4. ja 6. meetmega, st garantiina antud abi, kuna komisjon oli teinud tagasinõutava summa arvutamisel vigu ning määras selle tagasinõudmise liidu üldpõhimõtteid rikkudes.
- 177 Esiteks ei makstud neid garantiisid välja ja nendega tagatud laenud on juba tervikuna või osaliselt tagasi makstud.
- 178 Teiseks ei tõendanud komisjon, et esinesid garantiide teatise punkti 4.1 kolmanda lõigu alapunktis a viidatud „erakorralised asjaolud“, sest Larko määratlemine raskustes olevaks äriühinguks ei olnud piisav, et nende asjaolude esinemist tõendada. Lisaks oleks siinses asjas olnud võimalik võrrelda vaidlusaluseid garantiipreemiaid teiste garantiipreemiatega turul, või selle puudumisel arvutada garantiipreemiad vastavalt komisjoni teatise viite- ja diskontomäärade kindlaksmääramise meetodi läbivaatamise kohta (ELT 2008, C 14, lk 6) ja 2009. aasta ajutise raamistiku ning 2011. aasta ajutise raamistiku asjaomastele sätetele. Lisaks ei piisa sellise asjaolu tõendamiseks pelgalt sellest, et oli „kaheldav“, kas Larko oleks saanud turul garantiisid ilma riigi sekkumiseta.
- 179 Komisjon vaidleb nendele hageja argumentidele vastu.
- 180 Esmalt tuleb meenutada, et mitte ükski liidu õiguse säte ei nõua komisjonilt tagastatava abi täpse summa kehtestamist, kui ta määrab siseturuga kokkusobimatuks tunnistatud abi tagastamise (12. oktoobri 2000. aasta kohtuotsus, Hispaania vs. komisjon, C-480/98, EU:C:2000:559, punkt 25, ja 12. mai 2005. aasta kohtuotsus, komisjon vs. kreeka, C-415/03, EU:C:2005:287, punkt 39). Kui komisjon otsustab, et kindel summa tuleb tagasi nõuda, peab ta sellegipoolest vastavalt ELTL artiklist 108 tulenevale kohustusele uurida asja hoolsalt ja erapooletult kindlaks määrama – nii täpselt kui juhtumi asjaolud seda võimaldavad –, kui suur on ettevõtjale antud abi tegelik väärtus. Abi andmisele eelnenud olukorra taastamisel on komisjon kohustatud tagama, et abist saadud tegelik kasu oleks kõrvaldatud, ning määrama, et nõutaks tagasi kogu abi. Ta ei saa kohustada tagasi nõudma sellist summat, mis on väiksem või suurem kui abisaaja poolt saadud abi (vt 29. märtsi 2007. aasta kohtuotsus, Scott vs. komisjon, T-366/00, EU:T:2007:99, punkt 95 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 181 Esiteks tuleb meenutada, et eespool punktis 57 viidatud kohtupraktikas on märgitud, et tegemaks kindlaks, kas riik käitus turumajanduse tingimustes tegutseva aruka investorina või mitte, tuleb asetuda uuesti selle aja konteksti, mille jooksul rahalise toetuse meetmed võeti, et hinnata riigi käitumise majanduslikku otstarbekust ning hoiduda seega igasugusest hilisemal olukorral põhinevast hinnangust.
- 182 Seega tuleb uurida, kas meede on riigiabi või mitte, sellel hetkel, kui garantii anti, ja mitte hetkel, kui see toob kaasa maksed, ja jaatava vastuse korral arvutada selle summa (vt selle kohta 17. detsembri 2015. aasta kohtuotsus, SNCF vs. komisjon, T-242/12, apellatsioonimenetluses vaidlustatud, EU:T:2015:1003, punkt 332). Pealegi on garantiide välja maksmata jätmine ja tagatud laenude tervikuna või osaline tagasimaksmine, millele hageja viitas, hilisem asjaolu, mida ei saa arvesse võtta kokkusobimatu abi arvutamisel.
- 183 Teiseks tuleb kontrollida, kas komisjon võis vaidlustatud otsuse punktides 77, 94 ja 104 (mis viitab otse punktile 77) järeldada, et Larko sai garanteeritud laenude summale vastava eelise, kuna ilma riigigarantiita ei oleks ta turult sellist rahastamist saanud.
- 184 Sellega seoses tuleb meenutada, et vaidlustatud otsuse põhjendustes 56–66 analüüsis komisjon hageja majanduslikku ja rahalist olukorda hetkel, kui abimeetmed anti, ning järeldas, et hageja oli raskustes olev äriühing, kelle olukord oli äärmiselt keeruline. Ta tuvastas selle äriühingu 2007. aasta kuni 2012. aasta esimese poolaasta peamiste finantsandmete põhjal tema käibe pideva ja olulise vähenemise ning negatiivsed omavahendid.
- 185 Vaidlustatud otsuse punktis 77 järeldas komisjon, et 2008. aasta garantii (2. meede) on riigiabi ja et selle abi suurus vastas garanteeritud laenu summale, kuna „on kaheldav, kas [Larko] oleks tema majandusraskusi arvestades saanud tingimustest hoolimata turult üldse rahastamist“. Sama järeldus on 2011. aasta garantiide kohta (6. meede) tehtud nimetatud otsuse punktis 104. Mis puudutab 2010. aasta garantiid (4. meede), siis kinnitas komisjon nimetatud otsuse punktis 94, et abi suurus vastas garanteeritud summale, kuna „on selge, et tingimustest hoolimata ei oleks ükski mõistlik turuosaline saanud anda [Larkole] tema majandusraskusi silmas pidades sellise summa väärtuses garantiid“.
- 186 Mis puudutab esmalt 2. ja 6. meedet, siis tuleb märkida, et komisjon kasutas juba sõna „kaheldav“ oma esialgses hinnangus algatamise otsuse punktis 39, ja et vastab tõele, et selle sõna kasutamine ei näi olevat niivõrd sobiv komisjoni lõpliku hinnangu väljendamiseks vaidlustatud otsuses seoses küsimusega, et Larko ei oleks saanud turult vaidlustatud meetmetega võrreldavaid meetmeid, eriti kuna sisuliselt identse hinnangu raames kasutas komisjon nende meetmete suhtes mõistet „kaheldav“ ja 4. meetme suhtes mõistet „selge“. Lisaks täpsustas komisjon oma kirjalikes dokumentides, et „asjaolu loetakse tõendatuks, kui selle olemasolu loetakse tõenäolisemaks kui selle mitteolemasolu“, mis tähendab kohustust hinnata fakte asjakohaselt.
- 187 Sellele vaatamata tuleb märkida, et vaidlustatud otsuse ja selle punkti 77 kontekstis (kusjuures hageja ei saa seda konteksti ignoreerida) ilmneb selgelt, et komisjon luges vähemalt vähetõenäoliseks seda, et Larko suudaks oma majandusraskuste tõttu saada turul laenu ilma Kreeka riigi sekkumiseta. Lisaks, mis puudutab 2. meedet, siis olles märkinud, et „on kaheldav, kas [Larko] oleks tema majandusraskusi arvestades saanud tingimustest hoolimata turult üldse rahastamist“, täpsustab ta samas punktis 77, et „[t]eisisõnu leiab komisjon, et [Larko] sai garanteeritud laenu summale vastava eelise, kuna ilma riigigarantiita ei oleks ta turult sellist rahastamist saanud“. Sama kehtib ka 6. meetme kohta punktis 104, mis viitab osaliselt 2. meedet puudutavale hinnangule.
- 188 Seetõttu ei saa siinsetel asjaoludel sõna „kaheldav“ kasutamine iseenesest seada kahtluse alla 2. ja 6. meetme kohta antud komisjoni hinnangu põhjendatust.

- 189 Seejärel tuleb märkida, et ehkki ei saa välistada, et teatud asjaoludel võib riigigarantiist tulenev eelis olla võrdne garanteeritud laenu kogusummaga, ei saa sellist järeldust esiteks põhjendada asjaoluga, et laenu ei oleks ilma garantiita antud, kuna see asjaolu puudutab riigiabi kvalifitseerimist, mitte aga selle abi summa arvutamist. Teiseks ja vastupidi komisjoni väidetele ei saa riigigarantiist tuleneva eelise garanteeritud laenu summaga võrdseks lugemise võimaluse kasutamist põhjendada pelgalt asjaoluga, et abi saav ettevõtja on raskustes, võttes arvesse sellise lähenemise tõsiseid tagajärgi ja eelkõige riski, et abisaajat kohustatakse maksma riigile tagasi laenu kogusumma, isegi kui ta oli võimeline seda laenu oma võlausaldajale tagasi maksma.
- 190 Seda tõlgendust kinnitab komisjon ka ise garantiide teatise punkti 4.1 kolmanda lõigu alapunktis a, mis on sõnastatud järgmiselt:
- „[...] [R]askustes olevatelt ettevõtjatelt nõuab võimalik turugarant laenu andmisel kõrget garantiipremiat, arvestades summa suurust, mis jääks maksmata, kui ettevõtja ei suuda täita lepingust tulenevaid kohustusi. Kui tõenäosus, et laenusaaaja pole võimeline laenu tagasi maksma, muutub eriti suureks, ei pruugi sellist turumäära leiduda ja garantii abielement võib erakorralistel asjaoludel olla sama suur kui kõnealuse garantiiga tegelikult kaetav summa.“
- 191 Garantiide teatise punkti 4.1 kolmanda lõigu alapunktist a, mida komisjon väitis siinses asjas kohaldanud olevat, ilmneb, et garantii abielemendi hindamine viib kasvavate tulemusteni, kuni järelduseni, et see element võrdub garantiiga tagatud laenu kogusummaga, mis võib juhtuda, kui esinevad „erakorralised asjaolud“, mille korral on välistatud laenuvõtja suutlikkus maksta garantiiga tagatud laen omavahenditest tagasi.
- 192 Lõpuks vastab tõele, et vaidlustatud otsuse punktides 77, 94 ja 104 tugines komisjon oma järelduses, et Larko oli saanud garanteeritud laenuga võrdses suuruses eelise, lakoonilise põhjendusele, mis mainib üksnes Larko „majandusraskusi“.
- 193 Siiski ilmneb tervest vaidlustatud otsusest ja eelkõige selle punktidest 56–66, et abimeetmete andmise hetkel oli Larko väga keerulises olukorras, eelkõige tema käibe pideva vähenemise ning negatiivsete omavahendite tõttu, mis andis mõista, et äriühingu kogu osa- või aktsiakapital oli kadunud. Neil asjaoludel ei saa komisjonile ette heita vea tegemist, kui ta järeldas, et esinesid „erakorralised asjaolud“, mille tagajärjel Larkol oli võimatu enda vahenditega kogu laenu tagasi maksta. Lisaks ei ole neid asjaolusid ümber lükatud ka ühegi asjaoluga, mille esitas Kreeka riik või hageja menetluse käigus käesoleva juhtumi toimikusse, mistõttu komisjon hindas põhjendatult vaidlusaluseid meetmeid selle teabe põhjal, mis oli talle vaidlustatud otsuse tegemise hetkel kättesaadav (vt selle kohta 24. septembri 2002. aasta kohtuotsus, Falck ja Acciaierie di Bolzano vs. komisjon, C-74/00 P ja C-75/00 P, EU:C:2002:524, punkt 168). Pealegi ei saa hageja kohtus tugineda asjaoludele, mida ei esitatud ELTL artiklis 108 ette nähtud kohtueelses menetluses (13. juuni 2002. aasta kohtuotsus, Madalmaad vs. komisjon, C-382/99, EU:C:2002:363, punktid 49 ja 76; vt samuti selle kohta 14. septembri 1994. aasta kohtuotsus, Hispaania vs. komisjon, C-278/92–C-280/92, EU:C:1994:325, punkt 31).
- 194 Kõige eelneva alusel tuleb märkida, et vaatamata vaidlustatud otsuse teatud punktide mitte kõige täiuslikumale sõnastusele, ei ole komisjon teinud hindamisviga, kui ta järeldas, et juhtumi asjaoludel oli hagejale riigigarantii vormis antud riigiabi summa võrdne laenude kogusummaga.
- 195 Seetõttu tuleb kolmas väide tagasi lükata ja järelikult ka terve hagi rahuldamata jätta, ilma et oleks vaja hinnata, kas on vastuvõetav teine nõue, milles paluti määrata, et „lisaks intressidele makstakse tagasi mis tahes summa, mis võidi otseselt või kaudselt hagejalt „tagasi nõuda“ vaidlustatud akti täitmisel“.

Kohtukulud

¹⁹⁶ Vastavalt kodukorra artikli 134 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna hageja on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud vastavalt komisjoni nõudele välja mõista hagejalt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kuues koda)

otsustab:

- 1. Jätta hagi rahuldamata.**
- 2. Jätta kohtukulud Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE kanda.**

Berardis

Spielmann

Csehi

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 1. veebruaril 2018 Luxembourgis.

Allkirjad

Sisukord

Vaidluse taust	1
Menetlus ja poolte nõuded	4
Õiguslik käsitlus	5
Teine väide, mis käsitleb põhjenduse puudumist	5
Esimene väide, mis puudutab vigu vaidlusaluste meetmete kvalifitseerimisel siseturuga kokkusobimatuks riigiabiks	7
Esimene osa, mis puudutab eelise olemasolu ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses	8
– 2. meede (2008. aasta garantii)	10
– 3. meede (2009. aasta kapitalisüst)	14
– 4. meede (2010. aasta garantii)	16
– 6. meede (2011. aasta garantiid)	17
Teine osa, mis puudutab ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses riigi ressursside kasutamist seoses 2., 4. ja 6. meetmega	18
Kolmas osa, mis puudutab 3., 4. ja 6. meetme kvalifitseerimata jätmist ELTL artikli 107 lõike 2 punkti b tähenduses siseturuga kokkusobivaks abiks	19
Neljas osa, mis puudutab 6. meetme kvalifitseerimata jätmist ELTL artikli 107 lõike 3 punkti b tähenduses siseturuga kokkusobivaks abiks	20
Kolmas väide, mis on esitatud teise võimalusena ja mis käsitleb seda, et 2., 4. ja 6. meetmega seoses tagasinõutava abi summa kindlaksmääramisel on tehtud vigu	22
Kohtukulud	25

i — Käesoleva otsuse teksti punkti 170 on pärast selle elektroonilist avaldamist keeleliselt muudetud.